

M n á | á t | o o a

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΩΝ ΗΛΕΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 2ος — ΑΡ. ΦΥΛ. 6 — ΜΑΡΤΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 1988 — Σωκράτους 73, 104 32 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 5226.184

"ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ
ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΑΘΜΗ,

Ο παραπάνω τίτλος μπορεί να μη προσδιορίζει απόλυτα το κείμενο που ακολουθεί, αλλά μας προδιαθέτει περιοί τίνος πρόκειται.

Για την εφημερίδα λοιπόν ο λόγος. Σε προηγούμενα φύλλα, ουκ ολίγας φοράς, είχαμε αναφερθεί για τους λόγους ύπαρξής της, εδώ θα αναφερθούμε για τους ακριβώς αντίθετους λόγους.

· Ήδη μετράμε στα δάχτυλα του βεύτερου χεριού τα φύλλα.

Και να, αντί να μεγαλώσει, πραγματικά εύκολο πράγμα, να γίνει 8 σελίδες, 10 σελίδες, μίκρυνε, μίκρυνε επικίνδυνα. Μόλις μετά βίας συγκεντρώθηκε η ύλη για τις τέσσερις σελίδες. Και δυστυχώς τα έξοδα της έκδοσης αυτής δεν καλύφθηκαν με συνδρομές (και πώς να καλυφθούν με 30 και 40 όλες κι όλες), αλλά από το Ταμείο του Συλλόγου, όπως κι άλλες φορές.

Κι' είναι λίγο παράξενο σ' ένα Σύλλογο που αριθμεί 400 μέλη και προσθέτοντας τους κατοίκους του χωριού μας, φθάνουμε έποι τους 500, να μη μπορούν να καλυφθούν τα έξοδα έκδοσας 4 φύλλων το χρόνο. 'Όπως παράξενο είναι (αν εξαιρέσουμε 5 άτομα), η ύλη που έχει στα χέρια της η Σ.Ε. να είναι δυο - τρία κείμενα το πολύ των ίδιων ανθρώπων, που εδώ είναι ευκαιρία να τους συχαριστήσουμε δημόσια και πάλι

Εμείς εξακολουθούμε να νομίζουμε, ότι όλοι ανεξαιρέτως μπορούσαν να γράψουν και αυτό έγινε πολλές φορές από πολλούς ανθρώπους με επιτυχία. Άλλωστε είχε τόσο διαφορετικά πεδία η εφημερίδα, που πραγματικά χωρούσαν πολλά πράγματα από πολλούς.

Είναι δική σας υπόθεση, κατό το έχουμε τονίσει πολλάκις, η ύπαρξη ή όχι αυτή της εφημερίδας. Όπως δικιά σας είναι και η ευθύνη. Εμείς δεν αποποιούμαστε των ευθυνών, κι ούτε ψάχνουμε για άλλοθι. Ισως το μοναδικό άλλοθι μας είναι ότι σεβαστήκαμε σ' όλα τα φύλλα και την εφημερίδα, κατηγορούμενοι την προπτική της και σε προέκταση όλους τους αναγνώστες της. Ο καθένας άλλως στεγνώνει να σκειφθεί σε τα αναλογούντα της συνδρομής, όπως και σε δύο αράδες γράμματα σ' ένα ταχυδρομικό φάκελλο.

Το καινούργιο Νεκροταφείο

● ЕНА ХРОНИО ПРОВЛНМА ΛҮNETAI

«Πλησίον του Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννου υπάρχει το νεκροταφείο των Μηλέων. Από πολλάν όμως ετών καλλιεργείται η σκέψις και έχει ληφθεί κατ' αρχήν η απόφασις, όπως το Νεκροταφείον μεταφερθεί έξω του χωριού, εις ευρύχωρον και ωραίαν τοποθεσίαν, εντός της οποίας καλόν είναι να ανεγερθεί και μικρός Ναός της Αναστάσεως του Χριστού» (Π. Σ. Μηλάλη: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΛΕΩΝ σελ. 27 παρ. 1, έκδοση του 1972).

Χρόνια λοιπόν το νεκροτα-
ταρείο των χωριού μας, η κα-
τάστασή του και η μεταφορά του
ήταν ένα μεγάλο πρόβλημα. Και
χρόνια τώρα είχε ωριμάσει η
σκέψη για τη μεταφορά του.
Πόσο μάλλον σήμερα. Σε άλλο
φύλλο της ερημειδίας μας εί-
χαμε επισημάνει τους αντικειμε-
νικούς λόγους που επιτάσσουν την
μεταφορά του νεκροταφείου μας.
Μετά δέβαινα τη δωρεά του
μέγα Ευεργέτη Βασιλείου Στε-
φάνου Λέντζου εις την θέσιν
Ρούσια οι εξελίξεις ήταν γρή-
γορες για την επίλυση αυτού
του γορίων προβλήματος.

Το Δ.Σ. των Συλλόγου μετά από ομόφωνη απόφασή του, άρχισε τις εργασίες για τη διαμόρφωση της παρόνθισης δωρεάς, αλλά όπως φάνηκε ο χώρος δεν ήταν αρκετός κι έτσι αποφάσισε να έλθει σε επικοινωνία με τους γείτονες του κτήματος του Στεφάνου Λέντζου, για τη δυνατότητα επέκτασης του χώρου.

Έτοι τα τέκνα του Παναγώντος Β. Λέντζου δώρησαν για το σκοπό αυτό τεμάχιον του αγρού τους. Σε συνάντησή μας με το Κοινωνικό Συμβούλιο, το οποίον απορσάσε με πλειοψηφία την μεταρρύθματος νομοθεσίαν στην παραπάνω θέση και μετά από πρόσκλησή μας του Παναγώντη Δ. Μπιλάλη για το ίδιο θέμα, συγκαντικά ο τελευταίος εδώσιμος τον παρακείμενον αγρόν του, ίππας και ο Βασίλ. Θ. Λέντζος. Έτοι μοι χώρος τώρα κρίνεται αρκετός. Και αν το δει κανένας με αντικεμενικά μάτι, λίσως και ο ιδιαίτερος χώρος. Βέβαια σε συνεργασία πάντα με το κοινωνικό συμβούλιο του χωριού μας το Δ.Σ. του Συλλόγου μας μπαίνει στις αναγκαίες διαδικασίες για την τελική διαμόρφωση.

ση του χώρου, όπως ειδικοί επι-
στήμονες καταδείχουν. Και εδώ
αρχίζουν μερικά προβλήματα.
Αλλά το Δ.Σ. πιστεύει, όπως και
τόσα άλλα τα μέλη του Συλλό-
γου μας ότι επιλύσουν Με συν-
τονισμένες και μετριμένες ενέρ-
γειες και με επιστημονική καθο-
δήγηση σκοπεύουμε να δημιουρ-
γηθεί όσο το δυνατόν ιδανικότε-
ρα το καινούργιο μας νεκροτα-
φείο. Η πιο δύσκολη φάση πέ-
ρασε, η ανεργέση δηλαδή του
χώρου, δεν νομίζουμε τώρα στην
πιο εύκολη φάση να δυσκολευτεί
το θέμα. Για τούτο αιχιμώς το
λόγο το Δ.Σ. απέστειλε σ' όλα
τα απανταχού μέλη του Συλλό-
γου μας επιστολή τονίζοντας την
αναγκαιότητα υλικής βοήθειας.
νας με τη δικιά του συμμετοχή
θα δώσει πάλι τη λύση για ένα
τόσο σημαντικό και τόσο ενα-
σθητο πρόβλημα που απασχολεί
όλους μας τόσα χρόνια. Ήδη ο
Φιλοποίμων Γιαννόπουλος προ-
σέφερε για το λόγο αυτό το πο-
σόν των 50.000 δραχμών, ο Πα-
ναγιώτης Κ. Λέντζος το ποσόν
των 20.000 δραχμών, ο Χρή-
στος Ν. Μπλάτης το ποσόν των
50.000 δραχμών όπως είχε δη-
μοσιεύσει στην εφημερίδα μας,
ομοίως τα μέλη του Δ.Σ. του
Συλλόγου το ποσόν των 70.000
δοχ. και ο Ι. Κ. Λέντζος (του
Τάξη), το ποσόν των 20.000
Ήδη βλέπουμε πριν αιώρα
ξεκινήσουμε ότι είναι κάτι πα-
ραπάνω από βέβαιο ότι τα χρή-

Και πραγματικά είμαστε σίγουροι ότι οι πατριώτες μας θα συντάξουν το αναγκαίο ποσό που μαζί με τη βοήθεια της Κοινότητας και της Ελληνίδας θα προχωρήσουν στην ανάθεση των ανάλογων εργασιών στο χώρο. Οι συγχωριανοί μας έχουν αποδείξει σε πιο δύσκολες εποχές τη συμπαράστασή τους για τα τόσα μεγάλα έργα που έχουν γίνει στο χωριό μας. Και τώρα ο καθέ ματα που χρειάζονται θα δεθούν. Πραγματικά δεν πάει άλλο.

Όλοι όσοι ήταν στη κηδεία της μακαρότητος Γεωργίας Μ. Μπότσα θα είδαν το απροχώρητο της κατάστασης. Δεν πάει άλλο. Ο ίδιος σεβασμός στους μελούμενους νεκρούς εαυτούς μας επιβεβαιώνει τα παραπάνω.

TO A Σ

Που πάμε...

Αλήθεια που πάμε μ' ένα ποδόσια παράλιο, με μια κοινωνία ακοινώητη και αντιφατική, που δυσπλεγεί σ' ονόμα της Σάρραλας; Πιού πάμε με ανθρώπους που δεν ξέρουν τι θέλουν, τι ζητούν, τι πιστεύουν; Άλλα και τι να πιστέψουν, έχει μείνει και πιπόνες άρθροι; Μέσα στις τελευταίες δεκαετίες έριναν τόσες αλλαγές, εναλλαγές, παραλλαγές σε όλες τις

καὶ τοῦτο τὸ παρόντα καὶ περιπλέκεται
καὶ συνεχίζεται αερίῳ με τέ-
τα τα καπνοπληρωτική ταχύτητα,
που δεν είναι δυνατόν να παρα-
κολουθήσει και να συνειδητοποιή-
σει κανείς τι γίνεται. Τι είναι
λογικό και τι είναι παράλογο,
τι σίνη καλό και τι είναι κακό.
Κάποτε τα παιδιά φοβούντας τους
γονείς, σήμερα οι γονείς φοβούν-
ται τα παιδιά τους. Κάποτε ο δά-
σκαλος έδειρνε το μαθητή, σήμερα
δέρνουν αι μαθητές το δάσκα-
λο. Άλλοτε οι παράνομοι κατα-
φονάδες τρέμουν τους αστυνομι-
κούς, σήμερα τρέμουν αι αστυνο-
μικοι τους τρομοκράτες και αναρ-
χικοί που δέρνουν και σκοτώ-
γουν άνθρωπους θέλουν κατέ τα γα-
στα τους και μετά γίνονται αδρα-

τοι, ἀπιστοι. Ἀλλοτε θεωρείται τηνή καὶ υποκρετέας την πατρίδα σου καὶ καὶ θυσάλεσσαι γι' αυτήν, σήμερα θεωρείται αγγαρία καὶ κακοθύηκη. Αρνούνται οι σημειριγοί νέοι καὶ πιάσαιν στα χέρια τους τα ὅπλα επικαλούμενοι ανενόητηκούς καὶ θρησκευτικούς λόγους. Φαίνεται ότι δουλεύει πολύ καλά η προπαγάνδα των Μασώνων καὶ των Γιαχωβιστών για να διαλύσουν και να παρασύσουν τον κόσμο, ενώ απήγι πατρίδα τους είναι φοβεροί στρατοφόροι. Με κυκνιό καὶ αναλγήσια σταρώνουν καθηγητέους τους Παλαιστίνιους καὶ με σπειριό απένει τα κόκκαλα καὶ τα αδύνατα χέρια των παιδιών πολέμησέ τη λευτερία τους. Μα και λό τόση αλλοτρίωση καὶ αδιαφορία, τόση καυνηκή παραλυσία υπάρχει; Κάποτε κυδεργούσαν τους λέοντες ασθαροί πολιτικοί δεν θώτοι που είχαν κάποια εικασίαθησα, σήμερα διατυχίας μαζικούρων οι θεατρίνοι, οι γηποτοι καὶ οι Ταστασιάνες που περιοδεύουν τα κράτη καὶ αινιστούν πάς καὶ γαρέρμαστε γυμνούς καὶ χωρίς όρια των έρωτα. Να δ

μιας που μιας τα χαλάει το αναθεματικόντο ούτε έχει. Ποιάν λιπούν να πυτέφουμε τις Τσοτσολίνες ή το Θάνατο; Ο μέρας όρος που συνοδεύει το σαδαρού γυατρό είναι φούσκει! Τι δύλλει να περιψηνού-

με αριθμούς και οι ομασφυλόβριλοι —
διέπετο ότι αναγνωρίζουμε πως
τρίτο φύλο — δηγίρικας στους δρόμους χωρίς να τοποθετήσει
δικαιώματα και μιας κάποιου μαθήματος ελευθερίας από την πηλεόραση;

Γιοσσητηρίζουμε τα ασθενούμαντα
και κατακρίνουμε τη θεία Μετάλληψη και Κοινωνία. Σχοτός να
μηρυ αφήσουμε τίποτε δρόθιο. Να
κινούνται πλησιά την πίστη έστω και
στους λήγους πιστούς που απέ-

Δυστυχώς ο σημειρινός άνθρωπος αποπροσωκαταίλεστηρις με τα συνθήματα του πανηγείου αναληφθεὶς παρέλυεται με τα γαρυπατικά, πολὺ γεται στα καυστέρια, δηλητηριάζεται με τα Τσερνόβιτικ και υποφέρει από τα νέφρη της υποκρισίας και της αδικίας. Έγινε απομακτής, εσωιστρεργής, καχύποτος, συγκαρρεντής. 'Όλια μέσα του έχουν κλωνιστεί. Δεν έχει

ΑΥΤΗ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΣΟΥ
ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ
ΝΑ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΟΥ

Ξέφραγο...

Λέξεις από τον τόπο σου κι ας είναι μπαλωμένες»

— Αφού ήρθε πολλές φορές, με δάκρυα εις τα μάτια μου τ' αποκριθηκα: «Δια μένον νασκού περάση κακή ιδέα, το παιδί σου». Έκλαψε και αυτός και με περικάλεσε να πάμε μαζί και υπέρεπα μη μεταπάγω, σαν μου εξηγήθη. Πήγα. Κατεβάζει τις εικόνες διεσ και μ' ορίζει και αρχινάγει και με δάκτυλη εις το μυστήριον. Αφού προχώρεσε, τόσε τ' αρκεστήρια δύο δεν θα το μαρτυρήσουν κακονού. Όμως να μου δώσῃ καιρόν σχών γημέρες να αυλλογιστών αν είμαι άξιος δι' αυτό το μυστήριον, και αν μπορώ να φελήσω, να το λάβω, ή να κάτιω. Είναι σα να μην το ξέρω αλλέτελα. Πήγα αποχάστηκα και τάβαλα όλα αμπρός και σκοτώνων και κινύσιμους και αγώνες — Θα το πάθω δικ την λευτερίαν της πατρίδος μου και της θρησκείας μου. Πήγα και του είπη: «Είμαι άξιος». Του φίλησα τα χέρια, αρκεστήρια.

● Αναλγοντας σε τυχαία σελίδα τα ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ. Αναλγοντας συνεδρητά το μεγάλο λεξικό της Ελληνικής μας γλώσσας.

«Μήγαρις, έχω άλλο στο νου μου, πάρες ελευθερία και γλώσσα; Εκείνη δέρχεται να πατεί τα πεφτάλια τα πούρικια, ταύτη θέλει πατήσεις αγλήγορα τα ασφοληγωτίστικα και έπειτα αγκαλιασμένες και οι δύο θέλει πρό-

χωρίσουν εις το δρόμο της δόξας, χωρίς ποτέ να γυρίσουν σ' πίσω, ων κανένας ασφοληγωτάτος χρέζει ή κανένας Τούρκος βαδίζει γιατί για με είναι δύοισι και οι δύο.

Ως πότε θα πηγαίνει αμπρός αυτή η υπόθεση; Ένας λαβός από το έπονο να αμιλεῖς έναν, τρόγος, αλήγοι δινθρωποι από το άλλο να ελπίζουν να κάψουν το λαβό να αμιλεῖς μάλιστα γλώσσαν δικήν τους.

Πότες διάλεκτοι; Πότες; Κοίτα μελά, μη σε απατήσεις η διαφορά της προσφοράς, ενώ κρίνεις τις διαλέκτους της Ελλάδος; Δέκα λόγια, όπου εμείς διχασμεις αλλοιώνται από καίνου που έχουν στο Μοριά, τι πιεράζουν; Ειδιές λέμε πατέρος και αλλοί λέμε πάτερο, εμείς λέμε ματία και αλλοί λέμε μάτια!..

Δεν ξενέρεις τι αυλλογίζεσαι. Να αλλάξεις τη γλώσσα ενός λαού. Σύρε λοιπόν τριγύρως την Ελλάδα σύρε νέδρεις την κόρη και πες την με τι λόγια πρέπει να λέγει ότι η ειμιορρόφερη ευμορφιά του κορμού της είναι τη σημή. Άμε νέδρεις τους πολέμαρχους αηδιαφήρες τους τους τελειωματισμένους και πες τους ότι πρέπει να τε λένε τραύματα. Άμε νέδρεις του ασπρομάλλη, ο απολογισμός πάσσον αιμά μας ερούφησεν ο Αλής και πες του με τι λόγια πρέπει να παραστανεις δρέφη, παρθένες, γέροντες, αδικοσκοτωμένους. Εξήγητα χιλιάδες...».

● ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟ «ΔΙΑΛΟΓΟ»

Εποχή εκπτώσεων. Στα ενδύματα, στα γάλατα, στις σχέσεις, στις παρέες, στις λέξεις. Τα προεκπιεύεινα 15ήμερα. Οι αναρτηριένες επιγραφές με τα ποσοστά. Εκπτώσεις της γλώσσας. Στους δρόμους στη δουλειά, στη τηλεόραση, στις εφημερίδες, στα γήπεδα και στα τραγανότα. Η γλώσσα μας που παρνεύεται για λίγα δολλάρια. Η απουσία των κλητηκών πιάσεων. Των Γενικών Πληρηνυτικών. Οι μονοσύλλαβες λέξεις. Η χρήση των δεφθόγγων. Τους φωνηρέντων. Τα ασύνοχα καέμενα της εποχής μας γεμάτα κόκκινες μαλινιές. Οι δουκές εικόνες των δρόμων. Οι φετινικές ειδήσεις. Οι φετινικές διεργαρίδες.

Τα SUPER MARKET των 24 ωρών μας. Τα δινερά μας διαφημίσεις. Δεν σε καταλαβαίνω. Δεν ξέρω από νοημάτα. Το 1992. Τώρα που γίνεται Ευρωπαϊκός. Τώρα σου χρειάζεται λιγας λέξεις. Ξένες. Όσες χρειάζεται ένα γκαράδι: μι ένας καλός Μεσογειακός ερατής. Σου χρειάζονται πολύ λόγια. Τι τα θέλεις τα λόγια. Δεν χρειάζονται. Βλέπεις ο Μακρυμάνης κι ο Σαλώμης και τόσοι άλλοι. Έλα τώρα τι ξέρουν αυτοί από το 1992. Τι ξέρουν αυτοί από τέτοια πράγματα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

- ΚΑΥΣΩΝΑΣ και στο χωριό. Καιγότανε και κει το πελεκούδι. Μόνο που το βράδυ δρόσιζε.
- ΚΑΛΗ λαδιά φαίνεται θα έχουμε φέτος αν όλα πάνε καλά.
- ΠΟΛΛΑ παιδιά από το χωριό μας και κάτω και δω καρδιοχτύπησαν απός Πανελλαδικές εεετάσεις και το λιοπύρι. Τους ευχόμαστε καλή επιτυχία.
- ΘΕΡΙΣΑΝ στο χωριό. Καλή σοδειά λένε.
- ΜΕΛΙ, πολύ μέλι φέτος. Κι ένα νέο, το μισό χωριό ασχολείται με μελισσιά.
- Σημ.: Μερικοί βέβαια δεν έκλειψαν ούτε στο δαχτυλάκι τους με μέλι.
- ΑΠΟΛΥΟΝΤΑΙ από το στρατό αρκετά παιδιά. Μερικά λένε ότι θα σταδιοδρομήσουν στο χωριό. Μακάρι.
- Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ της αθλητικής ομάδας βαφτίζει στις 21/8 στο χωριό τη κόρη του. Η είδηση είναι στο ότι τη βαφτίζουν πέντε συγχωριανοί μας.

Τι ήθελε η αλεπού σιο... ζαγάρι

Το γα αφήσεις το σκύλο να συντάξει τις κότες και το πρωτόνα τις βρεις πνιγμένες από την αλεπού δεν είναι καθόλου παράξενο. Το να έχεις δέσει το σκύλο διπλά στα πονάκια και το πρωτόνα βρεις πνιγμένη την αλεπού. Ε! αυτό είναι από τα άγραφα. Συνέβη δύμας πριν λίγα καιρό στο χωριό μας.

να κουνάει την αυρίτσα της).

ΜΠΙΛΙΟΣ: Και μένα μ' αρέσει, αλλά φοβάμαι το AIDS.

ΜΑΡΩ: Μα τι λες καλέ, στη σημερινή μεγάλη ποτέ δεν έχω πάει με αδέσποτα.

ΜΠΙΛΙΟΣ: Γαστί (σε χαμηλό τόνο). Ήταν άρχισε να αλλάζει.

Εδώ το σενάριο συνεχίζεται με Γέρο, κιλάν, κιλάν, γαύδι χωρίς άλλες επεξηγήσεις, (λογοτριάδα διάτεση), μέχρι τη χαράματα.

ΜΑΡΩ: Ωραία τα περάσματα αγαπούλια μου.

ΜΠΙΛΙΟΣ: Ναι πράγματα γίνεται με υπέροχη βραδιά, αλλά τώρα πρέπει να χωρίσουμε.

ΜΑΡΩ: Κλιάσαν, κιλάν, κιλάν.

ΜΠΙΛΙΟΣ: Γουουού. — Λάθος πόρτα κτύπησε.

ΜΑΡΩ: Κλάν, κιλάν, κιλάν. Ταυτότητιν. Για καρπιά κατοικία φιλαράκο.

ΜΠΙΛΙΟΣ: Γουουού. — Λάθος πόρτα κτύπησε.

ΜΑΡΩ: Είχες δίκιο φίλε, σέφισης η δουλειά.

ΜΠΙΛΙΟΣ: Αμι στο πο σηγό. Έλα τώρα μη το παίρνεις πατέρα καρδιά και πάθεις και τίποτα.

ΜΑΡΩ: Δεν ξέρω πως να στο πω αλλά μ' αρέσους.

ΜΠΙΛΙΟΣ: Γάδου, γάδου. Αδικα χάνεις το καυρό σου με μένα το παλιότυκλο.

ΜΑΡΩ: Μα γατί, και είσαι τόσο γιακούδης (εξαπολούθησες).

ΜΑΡΩ: Ό,τι και να γίνει δεν φεύγω, θα μείνω κοντά σου.

Τότε άναψε μάχηρη αμηρική. Η Μάρω έπεισε γρωτική για την αγάπη. Όσο για το σκύλο περίμενε το αφεντικό του υπεροπτικά διπλά στο θύμα για ιδιωτερες τιμές και κουραμάνες. Ασπλαγχνή από τη κακουνία των ζώων δρει αδελφέ.

Χαιρετίσματα λοιπόν...

Προ πολλού καταργήσαμε την «καλημέρα», το «χαιρετά» και αρκεστήκαμε στο δικό μας χαιρετισμό.

Για μας η «καλημέρα» είναι λέξη άγευστη, τυπική και ανήκει πια στο παρελθόν. Αν πάλι καμμιά φορά έρχεται τυχαία στη γλώσσα μας την λέμε με τη δική μας ομορφιά, να κάπως έτσι: Μέρασα.

Δεν πάσχουμε από μονόλεκτούς και συνηθισμένους χαιρετισμούς εδώ στο χωριό. Έχουμε υιοθετήσει πιο ζεστούς τρόπους και μορφές επικοινωνίας. Και ξένοι άνθρωποι να συναντήσουμε στο δρόμο τον χαιρετάμε. Εκτός των άλλων έχουμε και αυτό το πλεονέκτημα.

Να ένας από τους πιο γνωστούς χαιρετισμούς αντί του καλημέρα και του χαιρέτων:

ΠΡΩΤΙ: (Ερώτηση): Πάμε Γιώρη σαπάνου;

(Απόντηση): Φύγαμε.

ΜΕΣΗΜΕΡΙ: (Ερώτηση) Γυ-

ρίσαμε; Πού τα πήγαμε σήμερα;

(Απόντηση) Πού διάσολο να τα πας. Τα πήγα δω χόμου στην κουμαριά που έχει λίγο σίγκλαρο δεν χορταίνουν του δαιμόνιον η γκούσα με τίποτα.

ΑΠΟΓΕΥΜΑ: (Ερώτηση). Πού τάχεις Γιώρη;

(Απόντηση). Τα πήγε η μάννα μου στην Τριέσα. Είχε λίγο γρασίδι να το φάνε γιατί θα το κρατήσουμε για θέρο και αύριο θα του ρίξουμε λίπασμα.

Έτσι επικοινωνούμε μεταξύ μας εμείς οι χωριανοί, ευτυχώς, στο δρόμο, στο χωράφι, στα πρόβατα. Ρωτάμε κι έτσι χαιρετάμε κάποιον. Η καλημέρα δεν φτάνει για να κάνεις τον συγχωριανό να νοιώσει την παρουσία σου. Αντίθετα τον προβληματίζει γιατί ας μην ξεχνάμε πως η καλημέρα λέγεται και τυπικά.

ΑΡΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΓΓΡΩΜΗ

Η εφημερίδα μας θέλει κατ' αρχήν να ζητήσει συγγνώμη, αν πολλές φορές γίναν

Όνειρο ήταν και πάσι

... Και μάλις φέρων αφήγην τη βαλίτσα, αγκαλιές, φίλια τη μάνα και μετά ανοίγει το φυγείο και να το χαβίδιρι στο γραπτέζι, τα σγκρατέν, τα μπόν φύλε, τα φύλε μωκίνια με μωκάρια, να τα γαλλικά τυρά, να τα τάρτες και δεν ξέρω τι δύλλο θα είχε ακόμα τα μωκάνια αν σ απάντησης ο οδηγός δεν φρενάριζε απόσυρα και δεν μου έκανε αυτό το όνειρο στη μέση.

Φτάσαμε πάποτε στο χωρίο α-

φίρικο τη βαλίτσα πράγματα αγκαλιές, φίλια η μάνα κι ώστεροι:

— Μάνα πεθώνε της πείνας

— Έχει φασόλια μαυροκοίλικα παιδάκια μου.

— Και τα σγκρατέν;

— Ναι παιδάκια μου όλο το χωρίο κρατάει σήμερα Μεγάλο Σάββατο.

Δίνω έχεις μάνα κρατάει, κρατάει το χωρίο, τ' απέντο τ' όνειρα. Ελα που δεν κρατάει.

Μάθε παιδί μοι: μπάλλα

Μπάλα... είναι η ζωή, μάλις παύει μου μπάλλον. Στα γήπεδα. Εκεί είναι το αρχαίο πνεύμα το αθλάντο. Εκεί η πάλη των ιδεών τα σδοντράγγυνα, τα Μάτ. Εκεί ο φανατικός, η αυτοθυσία, τα συνθήματα:

«Και τα μωκά στα κάρχελα», «τίποτα, τίποτα δεν μης σταματάν», «Γκάλη Θεέ» κλπ.

Στα γήπεδα εκεί εφοπλιστές, υπαρχογοί, πρωθυπουργοί, φίλμες, αστέρια και θεοί.

Τι; Σου είπε ο δάσκαλος να διασώσεις να γίνεις καθηγητής, γιατρός δικηγόρος, πολιτικός μη χωνεύος; Αμι με το μωκά που έχει κι' αυτός γι' αυτό παίρνεις τρεις κι εξήρτα.

Ακούς διαβάζει αριθμητική!

Να σου μάθω εγώ αριθμητική 6 χρόνια στο Δημοτικό και 6 στο Γυμνάσιο και 3 που θα σκαντάψεις και 6 στο Πανεπιστήμιο και 6 αδιόριστος μας κάνουν 29, δύοτε τώρα και τα χρόνια που μπουασύνας σαύμα 35. Τριάντα πέντε χρονών θα δεις δρασκούνηση, τις τάξεις σου και άν. Διαδάσεις γένια Ελληνικά. Ε, δεν θάκου καλά. Αυτός που λέει «μα σύμε σκλαψεις και παίρνεις εκστασιμύρια αυτός έχεις ωραία Ελληνικά.

Για αυτό σου λέω μάθε παιδί μου μπάλαντ, μάλις ποδόσφαιρο κλάστα με το δεξί, με τ' αριστερό, με το κεφάλι. Κλάστα και να η δέρξαι και να η δημιουργήση, το χρήσι, η απόθεωση, αι γυναίκες. Κλάστα.

Ο ΘΕΡΙΣΤΗΣ

Ξύπνησε πρωτική και νάσσα. Με το δρεπάνι στον ώμο. Μπροστά στον ώρμο κάμπο. Σταυροκοπέσσ. Η τραγιάσκα σουν κρίβεις τα μάτια. Η πρώτη σου δρεπανία. Η πρώτη σου χεριά. Το πρώτο σου χερόβολο. Τ' ακουμπάς στο γόνατο, το σφίγγεις και το δένεις, με δύναμη. Ιδούσες. Όλο το χρόνο ιδρώνεις. Καλή χρονιά και τούπη. Πήγε να τα χαλάσει λίγο ο Μάτ. Όμως καλά πήγε η χρονιά. Σε λίγο θάρθει και η γυναίκα. Το τράστο με το φατ, τη νάρκα με το παιδί και το γαϊδούρι π' αρτάζει κρυφές χαμένες καρφό στο πέρασμά του. Θα πάρετε ίσια βραγιά ο καθένας. Ανέβηρε ο ήλιος. Τα άγανα κολλάνε στο κούτελο. Χρυσίζεις. Λίγο απόμα. Έφτιαξες φτέρινο καπέλο. Τα χερόβαλα δυο - δυο, τρία - τρία τα σιγαλένε. Πόσα κιλά εγώ. Πόσα κιλά εσύ. Θα ξεγελαστούν θα γείρει το γαϊδούρι. Και το παιδί να κλαίει στον ίσιο. Και τ' απίδια ακόμη άγουρα. Σκυμένοι με το δρεπάνι στην ίδια κίνηση. Κοιτιέστε χαμογελάς. Ίδιος Ιούνιος. Με χλωρές τις φτέρες στο περάλι. Διχάλας τα κεράσια στα αυτιά. Ίδιος Ιούνιος. Καλοδεμένο χερόβολο ασπρόσταρο. Κοιτιέστε χαμογελάς. Ίδιος Ιούνιος αναβόλα. Θα χαλάσει το καρφό σπέρτηκες. Δεν πειράζει. Μια, δυό γουνιές κι η ξέλινη βαρελίτσα τρελή στα χέρια σου. Γλύφεις στα χείλια σου τη ξέλινη μηρουδιά της. Και ξέχασες να βγάλεις και το πυράκι. Ο ήλιος γιομάτισε. Σε βλέπω στον ίσιο. Η κόκκινη ντομάτα κομιμένη στα τέσσερα. Το ψωμί. Αγ το ψωμί. Τ' αντίδωρο στον Ιούνιο. Και τα χερόβαλα μικρές παρέες στις ισιοκομένες καλαμίες. Καλή και τούτη η χρονιά. Ευλογημένος και τοτος ο μήνας Ιούνιος. Και σκούπησες το κούτελο. Τι νάγινες; Δεν σε βλέπω στο κάμπο πια.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Εκδηλώσεις που έγιναν:

- Πάσχα: Παραδοσιακό γλέντι στο Σχολείο.
- 8 Μάη: Εκδρομή στον Αγιάννη το Ρώσσο στην Εύβοια.
- 30/5 - 3/6: 1) Σκέπασμα με κεραμύδια της βιβλιοθήκης. 2) Διαμόρφωση του χώρου για το Νεκροταφείο στη Ρούσια.

Εκδηλώσεις που προγραμματίζονται:

- 19 - 20 - 21 Αυγούστου: Τριήμερες πολιτιστικές εκδηλώσεις με κεντρικό θέμα τη Μηλιώτισσα μάνα.

Θα σας ανακοινώθει αναλυτικό πρόγραμμα των εκδηλώσεων.

Επίσης άρχισαν οι ανάλογες διαδικασίες για τη συνέχιση των έργων στο καινούργιο μας Νεκροταφείο.

Άλληλογραφία

Καρδίτσα 19-4-1988

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Μόλις σήμερον καταρθώνω για σας απαντήσω ο αναστάτως Κύριος να χαρίσει εις εσάς και όλους τους μετασχόντας εις την αναστάσιμη χαράν του χωριού μας υγείσιν και δύναμιν και πρέσβον πνευματικήν.

Ο Χριστός μαζίν σας και εις το χωρίο μας.

Με αγάπην Χριστού
Αρχ. Ευστάθιος Μπιλάνης

“ΚΑΥΣΩΝ ΚΑΙ ΝΕΡΩΝ,,

Τρελοί βασιλιάδες κι οι δυό της εποχής μας. Της τρελής μας εποχής. Κι οι δυό τους θέλουν τους Ολυμπιακούς του 1996 στην Ελλάδα για πους γνωστούς λόγους. Παλιό φρούτο ο δεύτερος. Ρωμαίος. Καινούργιο φρούτο ο πρώτος. ‘Ελλην καθ’ όλα. Ο δεύτερος έκανε διωγμούς σε χριστιανούς. Ο πρώτος δεν έχωριζε κανέναν. Ένα από τα κοινά τους σημεία είναι οι πόλεις όπου βασιλεύουν. Κι οι δυό άλλωστε μεσανύχτιοι εραστές της ποίησης. Κι οι δυό άλλωστε ζηλευτές του Ομήρου και της Τροίας, θέλουν πυρπολημένες τις πόλεις τους για πνευματική διέγερση. Καπνούς και φλόγες ο ένας, νέφος και άζωτα ο άλλος. Το κακό είναι ότι τα τελευταία χρόνια διάλεξαν πην ίδια χώρα για βασιλείο τους. Κι ο ανταγωνισμός τους ανελέητος. Το ίδιο κι οι διωγμοί τους. Ο πρώτος έδιωξε μια ολόκληρη Αθήνα και ο άλλος την Εανάδιωξε προς τον ίδιο διώκτη. Το άσπρο μπαλάκι λοιπόν στο μαύρο πανί. Θα μου πεις και μεις τι κάνουμε με τέτοιους βασιλιάδες. Απώλως χειροκρόταμέ, ειδικά στη Τρίτη Πράξη. Καθιομένοι, ασφαλείς με τους υπερτιμημένους ατομικούς μας ανεμιστήρες και τις αντιπυρικές μας στολές. Συνηθισμένοι άλλωστε από χειροκροτήματα. Γενέθλια χώρα των Ολυμπιακών βλέπεις. Το μόνο που δεν έρουμε ότι οι ίδιοι εμείς παιζουμε στη σκηνή. Κομπάροι ή συνειδητοί θησοποιοί. Δεν ξέρω. Παραφράζοντας το Σαιεπηρικό «κάπι θρωμάτε στο βασίλειο της Ελλάδας». Και μην επιζητούμε σε απομηχανείς θεούς. Χάλασαν. Αυτό το έργο πρέπει να τελειώσει αλλοιώς. Πρέπει να γίνει το σκηνοθετικό λάθος.

Τις οιγμής

Με την ευκαιρία των γενεθλίων της εφημερίδας μας, (να τα χιλιάσει), ήθελα να απευθύνω σε όλα τα μέλη του Συλλόγου μας ένα μεγάλο ευχαριστώ, που ανταποκρίθηκαν στις προσπάθειες του Δ.Σ. και να κάνω έκκληση για μεγαλύτερη συμμετοχή των μελών σε όλες τις εκδηλώσεις.

Νομίζω ότι όλοι μας έχουμε υποχρέωση να προσφέρουμε λίγο χρόνο από την ζωή μας, για τη γενέτειρά μας χωρίς να επηρεαλύμαστε από κανένα και τίποτα.

Ο Σύλλογος είναι απρόσωπος και αγωνίζεται όσο οι δυνάμεις του το επιπρέπουν για το καλό του χωριού μας.

Η κριτική είναι εύκολο πράγμα αλλά είναι πολύ άσχημο να γίνεται απ' έξω, όποιος θέλει να βοηθήσει και έχει όρες Εγ η να εργασθεί ας έλθει στο Δ.Σ. και να τον βοηθήσουμε και εμείς.

Ευχαριστώ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Λ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ «ΧΩΡΙΑΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ»

Προσοχή στα ανόνικα προϊόντα που πλαισίανται σε «τυμπάνους ευχαριστίας».

Προσοχή στα «αγρά» προϊόντα που χαρκηγρίζονται «χωριατίκα» και πωλούνται στους δρόμους.

Δεν είναι σάνα που από την παραγωγή των λαδιών με σταρέλανα και συγκριτικές ταξιδιώτριες γυναίκες που είναι φθηνότερες ή πολλές φορές με επικινδυνές χημικές συνθέσεις.

Παραγωγή των λαδιών με σταρέλανα και συγκριτικές ταξιδιώτριες γυναίκες που είναι φθηνότερες σε σημαντικό βαθμό από την παραγωγή των λαδιών με σταρέλανα και συγκριτικές ταξιδιώτριες γυναίκες που είναι φθηνότερες σε σημαντικό βαθμό από την παραγωγή των λαδιών με σταρέλανα και συγκριτικές ταξιδιώτριες γυναίκες που είναι φθηνότερες σε σημαντικό βαθ